

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارژمان محیط زیست علم

توسعه گردشگری در مناطق بیابانی با تأکید بر توریسم ورزشی

مهین حنیفه پور^{۱*} - بهنام جبّاری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد همزیستی با بیابان - دانشگاه تهران. m.hanifehpour@gmail.com

۲- کارشناس فضای سبز باقرشهر b-jabbari90@yahoo.com

چکیده

یکی از کاربردهایی که اخیراً در اغلب کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته، مدیریت و برنامه‌ریزی برای توسعه گردشگری در نواحی محروم و دارای پتانسیل‌های لازم برای گسترش گردشگری می‌باشد. گردشگری یکی از بخش‌های مهم اقتصادی است که توانسته به عنوان یک صنعت پاک مطرح شود و ضمن افزایش درآمدهای ارزی برای اقتصاد ملی، کمک شایسته‌ای به رونق اشتغال و ایجاد درآمد نماید. یکی از مهم‌ترین عوامل جذب گردشگری شناخت پتانسیل‌های گردشگری یک مکان می‌باشد. در این راه آشنایی با استعدادهای طبیعی یک منطقه از اولویت‌های ارائه شناسنامه گردشگری یک منطقه است. طبق آمارهای بدست آمده ایران از نظر جاذبه‌های گردشگری در بین ۱۰ کشور اول جهان قرار دارد. از نظر گردشگری طبیعی رتبه ۵ و از لحاظ پذیرش گردشگر دارای رتبه ۷۰ و از نظر میزات درآمد رتبه ۹۲ را در جهان داراست. از جمله مکان‌های دارای پتانسیل بالا برای گردشگری ورزشی، مناطق بیابانی ایران هستند که ایران به دلیل دارا بودن بیابان‌های کم نظیر از جمله کویرهای نمک بیابان‌های مرکزی تا لوت و تپه‌های شنی اطراف هر یک از شهرها و روستاهای مناطق فوق با برنامه‌ریزی و مدیریت درست می‌تواند درآمد قابل توجهی برای عمران و آبادانی ساکنین این مناطق باشد، که خود راهی در جهت مهار بیابانزایی نیز محسوب می‌شود. در این پژوهش سعی شده است که به معرفی برخی از پتانسیل‌های این مناطق از جمله تپه نوردی، اسکی روی شن، پرواز با چتر، بیابانگردی و ... در جهت کاربرد گردشگری ورزشی با تأکید بر بیابان بپردازیم.

واژه‌های کلیدی: بیابان، توریسم، گردشگری ورزشی، مدیریت.